

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ว่าด้วย การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการในการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงวางข้อบังคับ
ว่าด้วยการลงโทษทางวินัยไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครว่าด้วยการลงโทษทาง
วินัย พ.ศ. ๒๕๕๐ "

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

" สภามหาวิทยาลัย "	หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
" มหาวิทยาลัย "	หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
" อธิการบดี "	หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
" ผู้บังคับบัญชา "	หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้
" ข้าราชการ "	หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อ ๔ ข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัด
เงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน ทั้งนี้ โทษตัดเงินเดือนให้ตัดได้จำนวนไม่เกินร้อยละ ๕ เป็นเวลาไม่เกิน ๓
เดือน และโทษลดขั้นเงินเดือนให้ลดได้ไม่เกิน ๑ ขั้น

ข้อ ๕ ข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดวินัยร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก
ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

- (๑) ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
- (๒) แก้ไขผลการเรียน หรือผลการสอบของนักศึกษาโดยมิชอบ
- (๓) ผู้ที่มีหน้าที่ออกข้อสอบ แล้วเปิดเผยข้อสอบโดยมิชอบ
- (๔) การแอบอ้างผลงานทางวิชาการของผู้อื่น

(๕) การล้วงละเมิดทางเพศ ประพฤติผู้สาว หรือกระทำอนาจารกับนิสิต นักศึกษา หรือนักเรียน

กรณีเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการตาม (๑) ให้ลงโทษไล่ออกสถานเดียว การประพฤติผู้สาว หรือกระทำอนาจารตาม (๕) ในกรณีไม่ร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาจะสั่งลงโทษต่ำกว่าปลดออกหรือไล่ออกก็ได้

ข้อ ๖ การสั่งลงโทษทางวินัยต้องให้เหมาะสมกับความผิด และมีให้เป็นไปโดยพยานา โดยอคติ หรือโทษะจริต หรือลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิด หากมีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำเหตุดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้

กรณีเป็นการกระทำผิดวินัยครั้งแรกหรือกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรลดหย่อนจะงดโทษโดยให้ว่ากล่าวตักเตือนหรือตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้

กรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจะสั่งลงโทษได้ต้องไม่ต่ำกว่าปลดออก

กรณีที่มีการกระทำผิดมากกว่าหนึ่งครั้ง ในการพิจารณาโทษครั้งหลังจะงดหรือลดโทษไม่ได้

ข้อ ๗ ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ ได้แก่

(๑) คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะ สถาบัน และสำนัก และหัวหน้าสำนักงานอธิการบดี ให้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้ใต้บังคับบัญชาสำหรับโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน

(๒) อธิการบดี มีอำนาจสั่งลงโทษข้าราชการทุกตำแหน่งทั้งโทษวินัยอย่างร้ายแรง และโทษวินัยไม่ร้ายแรง

การลงโทษวินัยอย่างร้ายแรงให้อธิการบดีสั่งลงโทษตามมติของสภามหาวิทยาลัย หรือคณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๘ การสั่งลงโทษให้กระทำเป็นคำสั่ง ในคำสั่งให้ระบุว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใด ตามมาตราใด พร้อมทั้งแจ้งสิทธิ หลักเกณฑ์และวิธีการในการอุทธรณ์ได้แย้งคำสั่งลงโทษ และการฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองและกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครองด้วย

ข้อ ๙ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดกรณีที่เกิดปัญหาจากการใช้ข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(ศาสตราจารย์สุภมาศ พนิชศักดิ์พัฒนา)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร